

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: **X**, narozená X
bytem X
adresa pro doručování X

proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2024, č. j. MPSV-2024/72281-917

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 3. 2024, č. j. MPSV-2024/72281-917, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 92 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Liberci dále jen „úřad práce“) ze dne 13. 2. 2024, č. j. 27572/24/JN, jímž úřad práce žalobkyni nepřiznal dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení.

2. Dne 24. 7. 2023 podala žalobkyně žádost o příspěvek na bydlení. V žádosti uvedla, že je nájemcem bytu, jako osoby, které s ní byt společně užívají, uvedla manžela X (X), státního občana Ukrajiny, a nezletilého syna X, narozeného dne X.
3. Rozhodnutím ze dne 13. 2. 2024 úřad práce žalobkyni příspěvek na bydlení nepřiznal. Zjistil, že manžel žalobkyně pobýval na území ČR na základě víza dočasné ochrany od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023. Dne 16. 11. 2022 podal žádost o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana ČR, o žádosti bylo rozhodnuto dne 21. 4. 2023 s platností pobytu od 16. 5. 2023 do 15. 5. 2026. Od 28. 1. 2022 do 27. 4. 2022 pobýval manžel žalobkyně na území ČR na základě pracovního víza, dne 20. 4. 2022 mu byla udělena dočasná ochrana. Úřad práce konstatoval, že v období od 1. 4. 2023 do 15. 5. 2023 neměl manžel žalobkyně žádné povolení k pobytu, proto nesplňuje podmínky § 3 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Dovodil dále, že i pokud by byla dočasná ochrana započtena do délky trvání pobytu, manžel žalobkyně nebyl v období od 1. 4. 2023 do 15. 5. 2023 hlášen k pobytu na území ČR, proto došlo k přerušení podmínky uplynutí 365 dnů ode dne hlášení k pobytu na území ČR.
4. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně odvolala, namítala, že manžel podal dne 16. 11. 2022 žádost o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana ČR a není pravdou, že by v období od 1. 4. do 15. 5. 2023 neměl žádný druh pobytu. Odkázala na § 87y odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s tím, že dle odst. 2 uvedeného ustanovení se jeho pobyt považuje za pobyt přechodný.
5. V napadeném rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěry úřadu práce. Protože manžel žalobkyně byl hlášen k přechodnému pobytu na území ČR ode dne 16. 5. 2023 do 15. 5. 2026, nesplňuje podmínky § 3 zákona o státní sociální podpoře, neboť nemá nepřetržitý pobyt na území ČR 365 dnů, ale jen od 16. 5. 2023. K námitkám žalobkyně uvedl, že dle potvrzení cizinecké policie byla manželů žalobkyně udělena dočasná ochrana od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023, hlášen k přechodnému pobytu byl ode dne 16. 5. 2023 s platností do 15. 5. 2026 na základě žádosti ze dne 16. 11. 2022. Ustanovení § 87y odst. 2 zákona o pobytu cizinců se podle žalovaného týká strpění cizince, který není občan EU na území ČR po dobu vyřízení žádosti o pobývání na území ČR, ale není to udělení pobytu.

II. Žaloba

6. Ve včasné žalobě žalobkyně nesouhlasila se závěrem, že u jejího manžela není splněna podmínka 365 dnů hlášeného pobytu na území ČR dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Závěr žalovaného je neodůvodněný, nebyly vyvráceny námitky uplatněné v odvolání.
7. Pokud jde o započitatelnost dočasné ochrany do doby 365 dnů hlášeného pobytu, namítala žalobkyně, že manžel byl držitelem dočasné ochrany do 31. 3. 2023. Odvolávala se na závěry veřejného ochránce práv, jehož odpověď k žalobě přiložila. Namítala, že dočasná ochrana je pobytem podle zvláštního právního předpisu. K § 8b zákona č. 66/2022 Sb. uvedla, že zmiňované ustanovení hovoří o nároku cizince s udělenou dočasnou ochranou, ovšem v době podání žádosti manžel již dočasnou ochranou nedisponoval.
8. K údajnému přerušení doby 365 dnů pobytu na území ČR žalobkyně odkázala na § 87y odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a namítala, že od podání žádosti dne 16. 5. 2022 pobýval její manžel na území ČR na základě tzv. fikce přechodného pobytu rodinného příslušníka, což má význam i v jiných oblastech, např. při volném přístupu na trh práce. Na manžela žalobkyně se nevztahuje ani § 87y odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ani žalovaný

žádný netvrdil a neprokázal žádný důvod, proč by neměl po dobu vedeného řízení o udělení přechodného pobytu rodinného

příslušníka občana EU fikci pobytu, který je započítatelný do 365 dnů. Odůvodnění žalovaného žalobkyně označila za nepřezkoumatelné, žalovaný se nedostatečně zabýval fikcí pobytu. Uvedla, že na osobu, které svědčí fikce přechodného pobytu ve smyslu § 87y zákona o pobytu cizinců, se od počátku řízení hledí jako na osobu, která již pobyt udělen má. Odvolávala se dále na právní úpravu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, konkrétně č. l. 9 odst. 1, podle něhož členské státy vydávají pobytovou kartu, kterou se pouze potvrzuje proces existující skutečnosti pro udělení pobytu. Správní orgány se mohly obrátit na ministerstvo vnitra, které by jim tuto skutečnost potvrdilo. V daném případě se správní orgány o doplnění některých informací nezajímaly, svoje zjištění postavily formálně pouze na udělených pobytech. Žalobkyně také poukazovala na skutečnost, že v případě jejího manžela byla překročena lhůta 60 dnů uvedená v § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců, i proto nemůže být brán jako rozhodující den udělení pobytu, žalobkyně by neměla být trestána za nezákonnou nečinnost správních orgánů při vyřízení žádosti o pobyt. Doplnila, že obdobná fikce je zakotvena v § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.

9. Žalobkyně uzavřela, že manžel získal na území dočasnou ochranu, čímž byl hlášen k pobytu ve smyslu § 3 zákona o státní sociální podpoře. V době trvání dočasné ochrany byla podána žádost o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana EU, žádost byla vyřizována i po skončení dočasné ochrany, manžel byl ve smyslu § 87y zákona o pobytu cizinců nadále hlášen na území ČR a pobývá zde i nadále, a to na základě deklarace manželského svazku s občanem EU. Vydání průkazu k pobytu ke dni 16. 5. 2023 bylo formálním úkonem, který potvrdil, že je manžel žalobkyně rodinným příslušníkem EU, ovšem pobyt mu náležel již ode dne 16. 11. 2022.
10. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání.

III. Vyjádření žalovaného

11. K žalobním námitkám žalovaný shodně jako v napadeném rozhodnutí shrnul, že manželovi žalobkyně byla udělena dočasná ochrana od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023, k přechodnému pobytu byl hlášen ode dne 16. 5. 2023 s platností do 15. 5. 2026 na základě žádosti podané dne 16. 11. 2022. Manžel žalobkyně nesplnil podmínky § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře, nesplňuje podmínku trvalého pobytu pro nárok na dávku, její výši a výplatu, neboť nemá nepřetržitý pobyt na území ČR 365 dnů, ale jen od 16. 5. 2023. Podle žalovaného bylo rozhodnutí vydáno v souladu s hmotným i procesním právem, proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal krajský soud v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle § 75 odst. 2 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

13. Podstatou sporu je posouzení toho, zda manžel žalobkyně splňuje podmínky uvedené v § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře.
14. Dle uvedeného ustanovení platí, že *dávky státní sociální podpory dále náleží podle odst. 1 i v případě, kdy osoba a osoby společně s ní posuzované nemají na území České republiky trvalý pobyt podle zvláštního právního předpisu, pokud jsou cizinci hlášenými na území České republiky k pobytu podle zvláštního právního předpisu, s výjimkou žadatelů o udělení mezinárodní ochrany ubytovaných v pobytovém středisku Ministerstva vnitra, a to ode dne, kterým uplynulo 365 dnů ode dne hlášení.*

Skutkové okolnosti případu nejsou mezi účastníky sporné. Manžel žalobkyně je státním příslušníkem Ukrajiny. V době od 28. 1. 2022 do 27. 4. 2022 na území ČR pobýval na základě pracovního víza. V době od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023 mu byla udělena dočasná ochrana. Dne 16. 11. 2022 podal manžel žalobkyně žádost o udělení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana EU. Přechodný pobyt mu byl udělen s platností od 16. 5. 2023 do 15. 5. 2026. Žádost o dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení – žalobkyně podala dne 27. 4. 2023.

15. Nejprve se soud musel zabývat namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nepřezkoumatelný je také rozsudek, ve kterém soud opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76). Tyto závěry jsou přiměřeně aplikovatelné též ve vztahu k nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost má místo v případě zásadních vad rozhodnutí, které pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze věcně přezkoumat. To může nastat také tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně, reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Lze dodat, že nesouhlas s odůvodněním a závěrem napadeného rozhodnutí nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30; ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163). Nepřezkoumatelnost není ani projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mělo být napadené rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené správní rozhodnutí (srov. obdobně rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24; ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35).
16. Napadené rozhodnutí takto závažnými vadami, které by soudu znemožnily přezkum v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, netrpí. Z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, jaké skutkové okolnosti týkající se pobytu manžela žalobkyně považoval žalovaný za rozhodné, jak je po právní stránce z pohledu podmínek uvedených v § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře hodnotil. Žalovaný se rovněž stručně vypořádal s odvolací námitkou fikce pobytu ve smyslu § 87y odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Z rozhodnutí je seznatelné, že tento argument nepřijal, neboť jde jen o strpění cizince na území ČR, nikoli udělení pobytu. Žalobkyně byla ostatně schopna uplatnit v žalobě argumenty na podporu svého právního názoru a výkladu dotčeného ustanovení, kterými závěry žalovaného vyvracela. Nic soudu nebránilo podrobit napadené rozhodnutí meritornímu přezkumu.

O zohlednění doby, po kterou měl manžel žalobkyně udělenou na území ČR dočasnou ochranu, soud uvážil následovně. Přestože zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaný invází vojsk Ruské federace, není na rozdíl od zákona č. 325/1995 Sb., o azylu, a zákona o pobytu cizinců, zmíněn v poznámce pod čarou, na kterou odkazuje § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře, je třeba dobu pobytu na území ČR, po kterou má cizinec udělenou dočasnou ochranu, považovat za dobu hlášeného pobytu na území ČR podle zvláštního právního předpisu ve smyslu uvedeného ustanovení. Tento závěr lze dovodit z § 2 zákona č. 65/2022 Sb., podle kterého se dočasnou ochranou rozumí oprávnění k pobytu na území ČR za účelem poskytnutí dočasné ochrany na území ČR v návaznosti na rozhodnutí Rady. Dle § 4 odst. 4 uvedeného zákona pro účely zákona o pobytu cizinců se cizinec s udělenou dočasnou ochranou považuje za držitele víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území ČR podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. V ustanovení § 6 zákon č. 65/2022 Sb. upravuje mj. pravidla pro hlášení změny místa pobytu na území ČR cizinci, kterému byla udělena dočasná ochrana. Ustanovení § 6a uvedeného zákona pak stanoví podmínky pro zrušení údaje o místě pobytu cizince na území ČR, kterému byla udělena dočasná ochrana, v informační systému, a definuje místo jeho pobytu po zrušení tohoto údaje. Jednoduše řečeno jde o typ bytového oprávnění upraveného v zákoně č. 65/2022 Sb., přičemž místo pobytu cizince se rovněž eviduje v informačním systému cizinců.

17. Na základě právě uvedeného má soud za to, že dobu od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023, po kterou byla manželu žalobkyně udělena dočasná ochrana, lze zohlednit a započítat do doby 365 dnů hlášeného pobytu na území ČR podle zvláštních právních předpisů. Ve shodě s žalobkyní soud dodává, že tomuto závěru nebrání ani ustanovení § 8b zákona č. 66/2022 Sb., o opatřeních v oblasti zaměstnanosti a oblasti sociálního zabezpečení v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invází vojsk Ruské federace. Dle tohoto ustanovení platí, že cizinci s dočasnou ochranou, který nemá právo na rovné zacházení vyplývající z předpisů Evropské unie, nevzniká nárok mj. na dávky podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Uvedené ustanovení ve spojení s předchozími ustanoveními zákona č. 66/2022 Sb. výslovně potvrzuje, že osoby s dočasnou ochranou jsou zabezpečeny separátním systémem podpory pro případ, že jejich příjmové poměry jim nedovolují zajištění základních potřeb. Žalobkyně však příhodně argumentovala tím, že dne 24. 7. 2023, kdy podala žádost o příspěvek na bydlení, již její manžel dočasné ochrany podle zákona č. 65/2022 Sb. nepožíval.
18. Soud se rovněž ztotožnil s argumentací žalobkyně, že dobu, po kterou jejímu manželu svědčila fikce pobytu ve smyslu § 87y odst. 2 zákona o pobytu, je pro účely § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře třeba považovat za dobu jeho hlášeného pobytu na území ČR podle zvláštního právního předpisu. Skutečnost, že manželu žalobkyně svědčila fikce pobytu, má přitom oporu ve spise. Datum podání žádosti o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana ČR a s ní spojená fikce pobytu byly doloženy potvrzením ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 2023.
19. Podle § 87y odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že *rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky, je oprávněn pobývat na území do*
 - a) *dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2, nebo*

- b) *dne, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí ministerstva o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 3.*

Odst. 2 uvedeného ustanovení, dle kterého *po dobu podle odstavce 1 se pobyt rodinného příslušníka občana Evropské unie považuje za pobyt přechodný*, zakotvuje tzv. fikci přechodného pobytu rodinnému příslušníkovi občana EU nebo občana ČR po dobu vedení řízení o žádosti. Odst. 3 pak stanoví výjimky, při nichž oprávnění pobývat na území ČR neplatí. Podle odst. 4 uvedeného ustanovení platí, že *oprávnění pobývat na území podle odstavce 1 ministerstvo osvědčí vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající době, kdy se předpokládá skončení doby podle odstavce 1 písm. a) nebo b); to neplatí, jde-li o cizince zařazeného do informačního systému smluvních států, kterému se vydá pouze potvrzení o oprávnění k pobytu. Platnost dokladu nebo potvrzení osvědčujícího oprávnění pobývat na území zaniká dnem uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo b).*

20. Žalovanému nelze přisvědčit, že jediným důsledkem fikce pobytu dle § 87y odst. 2 zákona o pobytu cizinců je nemožnost takového cizince do vyřízení žádosti vyhostit z území ČR. Pokud uvedené ustanovení zakládá rodinnému příslušníkovi občana EU nebo občana ČR, s nímž na území ČR společně pobývá, fikci přechodného pobytu, je třeba na něj od počátku řízení o žádosti o pobyt pohlížet jako na cizince, jemuž svědčí oprávnění přechodně pobývat na území ČR, se všemi důsledky, které právní řád s takovým typem pobytu spojuje. Oprávnění rodinného příslušníka občana EU, resp. občana ČR, který s ním na území ČR společně pobývá, je dáno od počátku jeho pobytu, jak vyplývá z § 87y odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a ministerstvo vnitra jej nepovoluje, ale pouze osvědčuje vízovým štítkem, resp. potvrzením, v souladu s § 87y odst. 4 uvedeného zákona. Jiný výklad by postrádal logiku. Žalobkyně v tomto směru příhodně odkázala také na čl.

9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES, dle kterého členské státy vydávají rodinným příslušníkům občana EU, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu a jejichž plánovaná doba pobytu přesahuje tři měsíce, pobytovou kartu, jejímž vydáním v podstatě stvrzují, že byly doloženy požadované formalities.

21. Správní orgány tedy pochybily, pokud při hodnocení doby hlášeného pobytu 365 dnů na území ČR podle zvláštních právních předpisů dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře u manžela žalobkyně nepřihlédly k tomu, že na dobu dočasné ochrany, kterou měl uděleno od 20. 4. 2022 do 31. 3. 2023, navázala doba do 16. 5. 2023, kdy se na něj podle § 87y odst. 2 zákona o pobytu cizinců hledělo jako na cizince s přechodným pobytem rodinného příslušníka občana ČR, a následně již měl manžel žalobce udělen přechodný pobyt rodinného příslušníka občana ČR s dobou platnosti do 15. 5. 2026. Nedošlo tedy k přerušení podmínky uplynutí 365 dnů ode dne hlášení k pobytu na území ČR, jak uvedl úřad práce v prvostupňovém rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

22. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost a věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

23. Ve věci soud rozhodl, aniž věc projednal při ústním jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného s tímto postupem soudu a presumovaného souhlasu žalobkyně.
24. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány. V dalším řízení tedy bude na žalovaném, aby při posuzování splnění podmínek dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona o státní sociální podpoře u manžela žalobkyně přihlédl nejen k době, kdy mu byla udělena dočasná ochrana, ale také k době od 1. 4. 2023 do 15. 5. 2023, kdy se na něj hledělo jako na rodinného příslušníka občana ČR s povoleným přechodným pobytem.
25. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
26. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, soud jí proto přiznal proti žalovanému náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny hotovými výdaji žalobkyně na poštovné ve výši 92 Kč. Žalovanému soud uložil, aby náhradu nákladů zaplatil žalobkyni v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 18. července 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně